

de centrale problemstillinger. Både i form af ret ubekymrede holdninger til ressourceanvendelsen og styringen af teknologien og i form af mere pessimistiske opfattelser af menneskets muligheder for at bevare kontrollen over den industrielle udnyttelse af de naturvidenskabelige og tekniske landvindinger.

Paradoksalt nok ligger bogens styrke såvel som dens svaghed i dens bestræbelser på at spænde så vidt, både i emnevalg og som konsekvens heraf i antal indlæg. Derved bliver læseren via som regel meget kortfattede, men forbavsende ofte klare og spændende indlæg indført i så mange og forskellige emner og problemstillinger, at det samtidig bliver svært at danne et mere sammenhængende grundlag for det valg, som bogen ifølge titlen også lægger op til. Mere konkret kan kritikken derfor rettes mod den nok for store spredning i emnevalg og mod, at indlæggene ikke er relateret til hinanden. En mere direkte formidling af spændingen mellem de fremførte synspunkter var altså ønskelig.

Denne kritik ændrer imidlertid ikke ved, at bogen skal anbefales som en første provokation og oplæg til at gennemtænke de væsentlige problemstillinger i forbindelse med forholdet mellem videnskabelig og teknisk udvikling på den ene side og samfundsmæssig udvikling og demokrati på den anden side.

Niels Chr. Sidenius

Allan Christensen og Henrik Nielsen, Turkana kalder - svarer Hellebæk-Ålsgårde, Rapport om en lokalsamfundskampagne udført af hjemvendte u-lands arbejdere, Ålborg: Ålborg Universitetsforlag, 1980, 250 s., 59,00 kr.

Oplysningskampagner om u-lands problemer er tilrettelagt ud fra den præmis, at man gennem disse oplysningskampagner når ud til nye mennesker, ændrer deres holdninger og hermed skaber baggrund for en ændret politik. Med dette som formål anvendes der hvert år betydelige ressourcer, men resultatet har man aldrig haft nogen præcis viden om. I denne bog har to lærere fra Ålborg Universitetscenter sat sig for at undersøge, om sådanne kampagner betyder noget. På grund af vanskeligheder med at gennemføre undersøgelser af denne karakter må de nøjes med at lave en holdningsanalyse af to lokalsamfund i Nord-Sjælland, hvor en lokal u-landsgruppe gennemførte en u-landskampagne om et lokal område i Kenya: Turkana. Resultaterne af undersøgelsen er meget usikre, og kan anvendes til støtte for opfattelsen om, at oplysningskampagner i lokal samfund har en effekt, og de kan anvendes til støtte for opfattelsen, at effekten er meget, meget begrænset.

Det er prisværdigt, at nogen tager emnet op, og vi har behov for langt mere præcis viden om, hvad der sker som følge af sådanne oplysningskampagner, end vi har nu. Man må håbe, der er flere, der kaster sig over opgaven - besværlig som den er.

Hans-Henrik Holm